

РЕШЕНИЕ

№ 1857

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 27.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10485** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 180 от Закон за защита на потребителите (ЗЗП).

Образувано е по жалба на В. А. Б. срещу акт обективиран в Писмо № С-03-3590/13.07.2023г. на и.д. директор на РД С., КЗП, оправомощен със Заповед № 670/06.07.2023г. на председателя на КЗП, с който се е произнесъл по жалба постъпила в КЗП с вх.№ С-03-3590 от 19.06.2023г.

С жалбата и уточнителната молба от 12.12.2023г., жалбоподателката поддържа, че обективираният в писмото извод на Комисията е необоснован и поставен без да се изследват всички относими за случая обстоятелства. Не е направена задълбочена проверка от сезирания орган и не са установени релевантните обстоятелства, а оттам е изведен и неправилен извод, че не е налице нарушение на ЗЗП. Поддържа, че са нарушени правата ѝ на потребител по повод сключения договор за туристическо пътуване с оглед на което моли актът да бъде отменен и да бъде установено нарушението.

Ответникът – Директор на РД на КЗП за областите С., Софийска, К., П. и Б., чрез своя пълномощник оспорва жалбата по възражения за недопустимост, тъй като актът не подлежи на обжалване, както и за неоснователност.

Заинтересованата страна „БЕЛПРЕГО“ ООД, не взема становище.

Заинтересованата страна „ТЕЗ ТУР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД – чрез своите пълномощници оспорва жалбата като недопустима, евентуално – неоснователна.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема следното от фактическа:

Административното производство е образувано въз основа на жалба подадена по електронен път от В. А. Б. до министерство на туризма, с поставен рег.№ Т-94-В-30/29.05.2023г. Жалбоподателката е посочила, че е сключила договор с „БЕЛПРЕГО“ ООД за пътуване до Турция, А. на 20.02.2023г. на стойност 1076 лв., които заплатила на три вноски. Първоначалната дата за заминаване била 27.05.2023г., променена от организаторите за 28.05.2023г. Сочи, че на 18.05.2023г. внезапно се влошило здравословното ѝ състояние, вследствие на което била хоспитализирана за период от 5 дни. Била изписана на 23.05.2023г., но със задължително предписание да не пътува със самолет. По тази причина на 25.05.2023г. се свързала с „агенцията“ на дадения телефонен номер с искане да се отложи заминаването поради поставената диагноза, но от агенцията отказали да изместят датата или да върнат парите. Отправя искане за съдействие да ѝ бъде възстановена цялата заплатена сума. Към жалбата е приложила договора, касови бележки и епикриза.

С писмо от 06.06.2023г., жалбата е изпратена по компетентност на Комисия за защита на потребителите (КЗП), където е заведена с вх.№ С-03-3590 от 19.06.2023г. и е образувана преписка. Възложено е извършването на проверка, като резултатите от нея са обективирани в приложения по делото Констативен протокол № К – 2755071 от 22.06.2023г., извършена от длъжностно лице от РД – С. на КЗП. В хода на проверката е взето становището на туристическия агент - „БЕЛПРЕГО“ ООД и са събрани писмени доказателства, в това число процесният договор за туристически пакет № 22136307 сключен на 20.02.2023г. между „ТЕЗ ТУР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, в качеството на туроператор, представляван от „БЕЛПРЕГО“ ООД (туристически агент) от една страна и потребител – А. С. Т.. Представена е електронна кореспонденция между „ТЕЗ ТУР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „БЕЛПРЕГО“ ООД, във връзка с поисканата отмяна на пътуването от страна на А. Т. и В. Б..

От събраните данни въз основа на проверката е установена следната фактическа обстановка – на 20.02.2023г. е сключен договор за туристически пакет с „ТЕЗ ТУР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, чрез туристически агент „БЕЛПРЕГО“ ООД, за почивка в Турция, А., х-л ARMAS BELLA S., с начална дата 27.05.2023г. и връщане на 03.06.2023г., като договорът е подписан от А. Т.. На 26.05.2023г. жалбоподателката е информирала туроператора, че поради влошено здравословно състояние не може да пътува до Турция. Агентът е осъществил контакт с „ТЕЗ ТУР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, като туроператорът се е позовал на чл.14.1.2., предл.2 от сключения договор, предвиждащ 100 % неустойка при отказ от договора при тези обстоятелства – непосредствено преди пътуването. Установено е, че в общите условия към договора за туристически пакет, туроператорът предлага да се сключи застраховка „отмяна при пътуване“, но жалбоподателката не е сключила такава. При така установените обстоятелства, с обжалвания акт - Писмо № С-03-3590/13.07.2023г. на и.д. директор на РД С. на КЗП, органът е посочил, че в договора за туристически пакет е предвидено, че по-малко от 15 дни до началото на пътуването се губи 100% от пълната стойност на туристическия пакет, а към датата на заявения отказ, туроператорът е бил заплатил вече сумите за настаняване и транспорт, поради което е посочено, че не е възможно да бъде възстановена заплатената сума или да се предостави ваучер-заместител. Разяснено е по-нататък, че КЗП е специализиран

административен орган, който има контролни правомощия при регламентиране на потребителската защита, в това число и по Закон за туризма, в който изрично са предвидени случаите на нарушения, при установяването на които, комисията има правомощия да налага глоба или имуществена санкция. КЗП обаче, като административен орган с изрично уредени правомощия, не може да разрешава спорове между страните по облигационното правоотношение по договор за туристически пакет, нито да налага поведение на страните по това правоотношение. В тази връзка, жалбоподателката е уведомена, че разполага с възможност спорът да бъде отнесен до Обща помирителна комисия или да предяви иск за обезщетение пред компетентния съд.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предмет на разглеждане е жалба на В. А. Б. срещу акт обективиран в Писмо № С-03-3590/13.07.2023г. на и.д. директор на РД С., КЗП, оправомощен със Заповед № 670/06.07.2023г. на председателя на КЗП, с който се е произнесъл по жалба постъпила в КЗП с вх.№ С-03-3590 от 19.06.2023г.

Съдът като съобрази характера и съдържанието на оспорения акт намира, че същият представлява по същество акт по чл.180, ал.1 ЗЗП, постановено по преписка образувана по жалба на потребител. Дори и да не съдържа изричен диспозитив е видна волята на административния орган, че от резултатите от извършената проверка намира жалбата за неоснователна. Писмото представлява индивидуален административен акт засягащ правата на жалбоподателката, с оглед на което подлежи на оспорване по съдебен ред, поради което и съдът намира жалбата за допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.

Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).

Оспореният акт е издаден от компетентен орган - и.д. директор на РД С., КЗП, оправомощен със Заповед № 670/06.07.2023г. на председателя на КЗП, в чиято компетентност е разглеждането на потребителски жалби и сигнали по реда на глава девета от ЗЗП, както и да установява нарушения и налага наказания на основание чл.232 от Закон за туризма. Съдът намира, че издаденият акт съответства на законоустановените изисквания за форма и мотивираност на административния акт (чл.59, ал.2 АПК), тъй като в него ясно са посочени установените фактически обстоятелства, съдържа ясно изразена воля на административния орган, че при извършената проверка, не е установено нарушение на ЗТ или норми на ЗЗП. Макар и да не е изразен изричен диспозитив, че обявява жалбата за неоснователна, ясно е посочено, че органът съобразявайки клаузите на договора за туристически пакет приема, че няма нарушение на ЗЗП, а се касае за спор свързан с правата и задълженията на страните по облигационното правоотношение по договора за туристически пакет, при които отношения административният орган няма

правоомощия да налага конкретно поведение. При така посочените обстоятелства и ясно изразената воля на органа съдът намира, че актът е постановен в съответствие с изискванията за форма на административните актове.

Актът е издаден и при спазване на административнопроизводствените правила. Извършена е проверка от компетентно длъжностно лице, в рамките на която са събрани всички относими доказателства и е взето становище на страните в производството. Резултатите са обективирани в КП, приложен по делото.

Съдът намира и, че актът не е в противоречие с материалноправните разпоредби. Сезираният административен орган е изпълнил правоомощията си да разгледа изпратената до него жалба на потребител с твърдения за нарушаване на правата ѝ по ЗЗП, възложил е извършването на проверка и е разгледал и оценил установените в хода на проверката обстоятелства и събраните доказателства. Въз основа на установените факти, правилен и законосъобразен е изводът на органа, че не се установяват данни за извършено нарушение на права на потребител по ЗЗП. Безспорно е, че е отказано връщане на платената сума по договора за туристически пакет, но отказът на туроператора, обективиран в приложеното писмо по електронна поща, е обусловен от изрична клауза в договора – чл.14.1.4. съгласно който, ако потребителят прекрати договора/анулира пътуването си поради болест или други лични причини свързани със самия него, той губи платените на туроператора суми в съответствие със сроковете на анулация и в посочените размери, в случая 100 % от общата сума на туристически пакет при анулация/прекратяване при 16 и по-малко дни преди датата на отпътуване (чл.14, т.1.2.). Тази клауза от договора за туристически пакет не противоречи на законоустановените изисквания за съдържание на договора по чл.82, вр. чл.89 от Закон за туризма. По аргумент от разпоредбата на чл.82, ал.1, т.7 ЗТ е видно, че в договора е допустимо да се предвидят клаузи, при които ако пътуващият да прекрати договора преди започването на изпълнението на туристическия пакет, следва да заплати съответните разходи за прекратяване на договора, или когато е приложимо – изискваните от туроператора стандартни разходи за прекратяване на договора, съгласно чл. 89, ал. 1 – 4. Съгласно чл.89, ал.2 и ал.3 от ЗТ, когато пътуващият прекрати договора, той може да бъде задължен да заплати на туроператора подходяща и обоснована такса за прекратяване на договора, като в самия договор за туристически пакет могат да се предвидят разумни по размер такси за прекратяване на договора, изчислени въз основа на момента, в който се прекратява договорът преди започването на изпълнението на туристическия пакет, и на очакваните икономии на разходи и приходи от алтернативно извършване на туристическите услуги. В конкретната клауза на чл.14.1.4., вр. чл.14.1.2 от процесния договор, размерът на таксата за прекратяване е обвързан от момента, в който се прекратява договорът – 16 или по-малко дни, както и вече направените от туроператора разходи за резервацията. Законодателят в цитираната разпоредба на чл.89, ал.3 ЗТ е приел тези обстоятелства като релевантни факти за определяне размера на таксата за прекратяване на договора за туристическо пътуване, с оглед на което и предвиденото в договора основание за начисляване на такава такса/неустойка, не е в противоречие със законовите изисквания. Установено е и, че туроператорът е изпълнил и задълженията си по чл.82, т.8 от ЗТ, да предостави информация на потребителите, че е налице възможност за сключване на договор за доброволна застраховка за покриване на разходите за прекратяване на договора за туристически пакет от страна на пътуващия – приложените по делото общи условия по договора за

туристическо пътуване. По тези съображения, съдът намира, че не се доказва извършването на нарушение на разпоредбите на ЗТ, даващи основание на компетентния орган при КЗП да инициира производство по чл.232 ЗТ за установяване на административно нарушение и налагане на санкции.

Действително, разпоредбата на чл.89, ал.5 от ЗТ предвижда, че пътуващият има право да прекрати договора за туристически пакет преди започването на изпълнението на туристическия пакет, без да заплаща никаква такса за прекратяване в случай на непреодолими и извънредни обстоятелства, настъпили или случващи се в мястото на дестинацията или в непосредствена близост до него, които засягат значително изпълнението на туристическия пакет или превоза на пътници до дестинацията. Дали обаче, прекратяването на процесния договор е извършено при наличие на основанията по чл.89, ал.5 от ЗТ от пътуващия по причини, които не могат да му се вменят във вина, съответно е отпаднало основанието за заплащане на сумата за туристическото пътуване и тя подлежи на връщане, е обстоятелство, което не е в правомощията на КЗП да преценява, както правилно е посочено в обжалвания акт. Установените по преписката факти сочат на спор между страните по договора за туристическо пътуване относно действието на договора, съответно прекратен ли е без вина от страна на пътуващия. Този спор - за действието на облигационното правоотношение, действителността и правните последици на изявленията на страните по него, настъпването на последващи юридически факти от значение за прекратяването на юридическата връзка, не може да бъде разгледан от КЗП в хода на образуваното пред комисията административно производство, тъй като органът не разполага с такива правомощия. Спорът е от подведомствеността на правораздавателната власт на съдилищата, която се осъществява по реда на ГПК. Видно е, че са налице множество спорни обстоятелства, които могат да се установят само по съдебен ред – дали В. А. Б. има качеството страна по договора, платила ли е тя сумите за които са представени фискални бонове, настъпил ли са извънредни обстоятелства възпрепятстващи пътуващите лица да заминат, при положение, че и двете лица са посочили едновременно пред туроператора, че поради внезапно влошаване на здравословното състояние не могат да пътуват. Всички тези обстоятелства, не са предмет на проверка в производството по глава девета от ЗЗП и доколкото по преписката не се установява нарушение на правата на потребител по ЗЗП, както и на чл.82 и 89 от ЗТ, правилно и законосъобразно жалбата на В. А. Б. не е била уважена. В тази връзка, жалбата предмет на настоящото съдебно производство се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По отговорността на страните за разноски:

При този изход на делото право на разноски на основание чл.143, ал.4 АПК има заинтересованата страна, за която обжалваният акт е благоприятен - „ТЕЗ ТУР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, който представя доказателства за направени разноски в размер на 720 лева, съгласно представените допълнително споразумение към договор за правно обслужване и фактура.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на В. А. Б. срещу акт обективиран в Писмо № С-03-3590/13.07.2023г. на и.д. директор на РД С., КЗП, оправомощен със Заповед №

670/06.07.2023г. на председателя на КЗП.

ОСЪЖДА В. А. Б. с ЕГН [ЕГН] да заплати на „ТЕЗ ТУР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], основание чл.143, ал.4 АПК, сумата от 720 лева – съдебни разноси.

Решението е постановено при участието на „БЕЛПРЕГО“ ООД и „ТЕЗ ТУР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД като заинтересовани страни по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: